

РЕШЕНИЕ

№ 2859

гр. София, 27.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 27.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **12201** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.73 ал.4 вр. с чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/ вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на ГД“ Пожарна безопасност и защита на населението“ –МВР, представлявана от гл.комисар Н. Н. срещу Решение от 26.11.2020г. на Ръководителя на УО на Оперативна програма „Околна среда 2014-2020“ /ОПОС/, с което по отношение на ГД“ Пожарна безопасност и защита на населението“ –МВР, на основание чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕСИФ и на основание т. 3 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, приета с ПМС № 57/2017 г., за допуснато нарушение по чл. 46, ал. 1 във връзка с чл. 2, ал. 1 от ЗОП се определя обща финансова корекция в размер на 5 % от стойността на засегнатите от нарушението и признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране по ОПОС 2014 - 2020 разходи по сключен договор по ОП № 1 №. 1983опд-46/ 25.09.2020 г. с изпълнител [фирма], на стойност 2 617 694 лв. без ДДС. Жалбоподателят твърди, че оспореният административен акт е незаконосъобразен, тъй като е издаден в противоречие с материалноправни разпоредби. Сочи че, не е извършено нарушение на нормата на чл.46 ал.1 от ЗОП, обуславяйки разделянето на две обособени позиции на предмета на поръчката ,с обстоятелството, че мобилните комуникационни технически системи тип 1 и 2 са твърде различни по своята същност и технически характеристики в контекста на заложените изисквания в техническата спецификация по процедурата. Категорично заявява ,че транспортните средства и оборудването към тях са обективно неделими

части, поради което не могат да бъдат възложени на различни изпълнители. Не счита, че е нарушен чл.2 от ЗОП, тъй като изискването за свободна конкуренция между кандидатите, не е засегнато по никакъв начин в случая. Позицията се на Директива 2014/24/ЕС, като счита че от компетентните на възлагащия орган е да прецени доколко е целесъобразно разделянето на поръчки на обособени позиции, които счита за уместни, без да е подложен на административен или съдебен контрол. Когато възлагащия орган реши, че не е целесъобразно поръчката да се разделя на отделни обособени позиции, в индивидуалния доклад или в документацията за обществената поръчка, следва да се посочат основните съображения за избора на възлагащия орган, което жалбоподателя бил сторил. Искане се отмяна на оспореното решение и присъждане на съдебно-деловодни разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрисконсулт В. и С., които поддържат жалбата и молят акта да бъде отменен. Претендират юрисконсулско възнаграждение и разноски за ДТ и вещо лице.

Ответникът – Ръководителя на УО на Оперативна програма „Околна среда 2014-2020“ /ОПОС/ и Главен директор на Главна дирекция „ОПОС“ в Министерство на околната среда и водите, оспорва жалбата чрез юриск.З. Поддържа тезата, че административният акт е законосъобразен и моли за присъждане на юриск.възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е бенефициент по сключен договор № Д-34-132/16.12.2019г за безвъзмездна финансова помощ по Оперативна програма „Околна среда“ 2014-2020г по процедура В.-4.006 „Интегриране, надграждане, оптимизация, готовност и реагиране на рискове от природен характер“ /лист.38 и сл. От делото /

Съгласно този договор, жалбоподателя е обявил обществена поръчка за услуга с предмет: „Доставка на мобилни комуникационни технически системи - тип 1 и тип 2 с две обособени позиции: ОП № 1 „Доставка и гаранционно обслужване на мобилни Комуникационни технически системи тип 1“ и ОП № 2 „Доставка и гаранционно обслужване на мобилни комуникационни технически системи тип 2“ . Във връзка с проведената открита процедура по ЗОП от МРРБ е извършен последващ контрол от Р. на ОПОС по законосъобразността на проведената обществена поръчка, като с писмо изх. № 4-006-0001-2-697 от 28.10.2020 г. бенефициента е уведомен за установената нередност по смисъла на ЗУСЕСИФ, като му е дадена възможност в двуседмичен срок за възражения. На 11.11.2020г в МОСВ е входирано възражение от ГД“ Пожарна безопасност и защита на населението“ –МВР /л.33 и сл.от делото/

След направен анализ на цялата документация на обществената поръчка, както и на исканията за разяснения по документацията, възраженията на бенефициента, контролиращия орган е счел, че дейностите от предмета на поръчката представляват интерес на различни категории икономически оператори и разделянето на предмета на поръчката, е следвало да бъде съобразена с вида на стоките, които се доставят, а не с категорията на единия от вида стоки - моторните превозни средства. Включването на дейностите по доставка на автомобили и доставка на мобилни комуникационни системи в една обособена позиция, е ограничително за участниците, тъй като ограничава възможността за участие на лицата, които могат да изпълнят дейността по доставка на мобилни комуникационни системи и предполага обединяване на различни категории икономически оператори за изпълнението на всяка от обособените

позиции. Приел е, че е извършено нарушение на чл. 46, ал. 1 във вр. е чл. 2, ал. 1 от ЗОП, респективно по т. 3 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности и е наложил финансова корекция в размер на 5 % от засегнатите от нарушението разходи по сключен договор по ОП № 1 № 1983опд-46/25.09.2020 г. с изпълнител [фирма], на стойност 2 617 694 лв. без ДДС, признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране по ОПОС 2014 -2020г. Направен е извод в оспореното решение, че възложителят макар и да е изпълнил задължението си по чл. 46, ал. 1 от ЗОП, то той е сторил това формално, без да вземе предвид това, че по същество дейностите, които иска да бъдат изпълнени са по доставка на два вида стоки, които са толкова различни, че е безспорно, че икономическите оператори, които биха проявили интерес към поръчката, са от различни категории и така е нарушил задължението си за мотивиране на неразделянето на поръчката на обособени позиции според вида на стоките, предмет на Доставката.

В заключение, УО на ОПОС е счел, че горепосоченото нарушение, описано в настоящия акт, дава основание да се приеме за изпълнен фактическия състав на чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕСИФ.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган. Съгласно чл.9 ал.5 от ЗУСЕСИФ ръководителят на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващия орган или оправомощено от него лице. В чл.33 ал.2 от Устройствения правилник на МОСВ е предвидено, че Главна дирекция „Оперативна програма „Околна среда“ изпълнява функциите на Управляващ орган на ОПОС за програмния период 2014-2020г. и всички произтичащи от това задължения и отговорности ГД“ОПОС“ се ръководи от главен директор. С приетата като писмено доказателство по делото Заповед № РД-ОП-11/04.02.2020г. Министъра на околната среда и водите /лист 266 от делото/ е оправомощил В. К. –Главен Директор и заместник главен директор на ГДОПОС да изпълнява функциите на ръководител на УО на ОПОС във вид и обем, определен в нормативната уредба, с изключение на изрично посочени функции, в които не попадат правомощията за определяне и налагане на финансови корекции. Следователно оспорения пред настоящата инстанция адм. акт е издаден от компетентен орган.

Съгласно разпоредбата на чл. 73, ал. 1 ЗУСЕСИФ, финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение. Съдът намира, че са спазени изискванията за форма на акта, същият съдържа реквизитите, посочени в чл.59 ал.2 от АПК във връзка с чл.73 ал.1 от ЗУСЕСИФ. От формална страна, актът съдържа фактически и правни основания с оглед изискванията на чл.59 ал.2 т.4 от АПК. В акта е посочено установено нарушение по т.3 от Приложение 1 към чл.2 ал.1 от Наредбата за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕСИФ/Наредба за посочване на нередности/ като е прието, че същото съставлява нередност по смисъла на чл.70 ал.1 т.9 от ЗУСЕСИФ.

Законодателят в чл. 73, ал. 2 и ал. 3 ЗУСЕСИФ е уредил процедура по определяне на финансовата корекция по основание и размер. Преди издаването на решението по ал. 1 управляващият орган трябва да осигури възможност бенефициентът да представи в разумен срок, който не може да бъде по-кратък от две седмици, своите писмени

възражения по основателността и размера на финансовата корекция и при необходимост да приложи доказателства. Решението по ал. 1 се издава в едномесечен срок от представянето на възраженията по ал. 2, като в неговите мотиви се обсъждат представените от бенефициента доказателства и направените от него възражения. По делото е приложено изх. № 4-006-0001-2-697 от 28.10.2020 г., с което бенефициента е уведомен за установената нередност по смисъла на ЗУСЕСИФ, като му е дадена възможност в двуседмичен срок за възражения по основателността и размера на финансовата корекция, така както е посочено от законодателя в разпоредбата на чл.73 ал.2 от ЗУСЕСИФ. На 11.11.2020г в МОСВ е входирано възражение от ГД“ Пожарна безопасност и защита на населението“ –МВР /л.33 и сл.от делото/, по които адм.орган изчерпателно е отговорил в самото решение по чл.73 от ЗУСЕСИФ и е посочил, защо не ги приема за основателни. Настоящия съдебен състав ,намира за материално незаконосъобразно оспореното Решение от 26.11.2020г. на Ръководителя на УО на Оперативна програма „Околна среда 2014-2020“ /ОПОС/, поради следното :

Дефиницията за нередност е дадена в чл. 2, т. 36 от Регламент(ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета. , според която това е всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляване на неправомерен разход в бюджета на Съюза. Отговорност за разследването на нередностите и за извършването на необходимите финансови корекции и възстановяването на дължимите суми , съгласно чл. 143 (1) от горепосочения регламент е предоставено на държавите членки . В Чл.2, т.37 се определя като „икономически оператор“ всяко физическо или юридическо лице или друг субект, които участват в изпълнението на помощта от европейските структурни и инвестиционни фондове, с изключение на държава-членка, която упражнява правомощията си като публичен орган. Доколкото в случая ГД“ Пожарна безопасност и защита на населението“ –МВР участва като бенефициент в изпълнението на помощта от Европейските структурни и инвестиционни фондове, същата несъмнено се явява икономически оператор, който може да бъде субект на извършена нередност по смисъла на чл.2, т.36 от Регламент 1303/2013г. В този смисъл първият елемент от фактическия състав на „нередността“ е налице.

За да се наложи финансова корекция по посочения текст на чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕСИФ следва да е налице нередност, съставляваща нарушение на правилата за определяне на изпълнител по глава четвърта, извършено чрез действие или бездействие от страна на бенефициента, което има или би имало за последица нанасяне на вреда на средства от ЕСИФ.

Съдът следва обстойно да обсъди в настоящото решение, налице ли са вторият и третият елемент на определението за „нередност“, за да се приеме, че наложената оспорения акт финансова корекция е законосъобразна.

Вторият елемент е действие или бездействие, от страна на бенефициента, което води до нарушаване на правилата за определяне на изпълнител по глава IV от ЗУСЕСИФ.

В тежест на административният орган е с оглед на чл.170 ал.1 от АПК да докаже, че има нарушения на Закона за обществените поръчки, извършени от бенефициента по проведената обществена поръчка. Третият елемент от фактическия състав на „нередността“, се изразява в настъпила вреда за общия бюджет на Европейския съюз или такава, която би могла да настъпи. Необходимо е да е налице и причинна връзка между извършеното нарушение / с действие или бездействие от стопанския субект – т.нар. икономически оператор/ и настъпването на вредата респ. такава вреда, която би могла да настъпи. Фактическият състав на „нередността“ следва да бъде доказан и обоснован от административния орган, в проведеното административно производство, по определяне и налагане на финансовата корекция.

Съгласно чл.70 ал.2 от ЗУСЕСИФ случаите на нередности, за които се извършват финансови корекции по ал. 1, т. 9, се посочват в нормативен акт на Министерския съвет.

В случая безвъзмездната финансова помощ е предоставена чрез Оперативна програма „ Околна среда“ за програмен период 2014– 2020г., поради което приложима по отношение на нея е Наредба за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове.

Съгласно чл.2. ал.1 от Наредбата за посочване на нередностите, Нередностите по чл. 1, т. 1, както и приложимите процентни показатели на финансови корекции за тях са посочени в приложение № 1.

Според приложение 1/, нарушенията, за които се налагат финансови корекции, са свързани с неспазване на основните принципи при възлагане на обществени поръчки, като публичност и прозрачност, свободна и лоялна конкуренция, равнопоставеност и недопускане на дискриминация. Видно от Приложението 1 към чл.2 ал.1 от Наредбата, нарушенията са групирани в три категории – такива, свързани с обявлението за възлагане на обществена поръчка и документация за участие/публична покана, оценяването на предложенията и изпълнението на договора.

В конкретния случай УО на ОПОС е установил противоправно поведение във връзка с обявлението и документацията за обществената поръчка, финансирана със средства по ОПОС 2014-2020, изразяващо се в немотивиране на неразделянето на поръчката на обособени позиции според вида на стоките, предмет на доставката.

В оспорения административен акт е установено едно нарушение при провеждане на открита процедура за възлагане на обществена поръчка, а именно на разпоредбата на чл.46 ал.1 от ЗОП, тъй като възложителят, макар и да е изпълнил задължението си по чл. 46, ал. 1 от ЗОП, то той е сторил това формално, без да вземе предвид обстоятелството, че по същество дейностите, които иска да бъдат изпълнени са по доставка на два вида стоки, които са толкова различни, че е безспорно, че икономическите оператори, които биха проявили интерес към поръчката, са от различни категории и така е нарушил задължението си за мотивиране на неразделянето на поръчката на обособени позиции според вида на стоките, Съгласно т. 3 от Приложение 1 от Наредбата за посочване на нередности е налице нередност, когато възложителят не е посочил основните причини за липса на разделяне на предмета на поръчката на обособени позиции съгласно изискванията на чл. 46, ал. 1 от

ЗОП.

Предмет на процесната ОП е „Доставка на мобилни комуникационни технически системи - тип 1 и тип 2 с две обособени позиции: ОП № 1 „Доставка и гаранционно обслужване на мобилни Комуникационни технически системи тип 1“ и ОП № 2 „Доставка и гаранционно обслужване на мобилни комуникационни технически системи тип 2”

Видно от изготвеното Задание от работна група ,назначена със заповед № 1983з-656/15.11.2019г и утвърдената Техническа спецификация са заложи изисквания към участника определен за изпълнител, кумулиращи в себе си критерии, на които да отговаря предложението, досежно два вида доставки – високопроходими леки автомобили + включено комуникационно оборудване /обособена позиция №1/ и високопроходими автомобили тип „пикап“ + включено комуникационно оборудване /обособена позиция №2 /.

Извода на УО на ОПОС, че двата вида доставки се различават коренно по своето естество, кръгът от заинтересовани лица е различен за двете дейности, тъй като лицата, способни да ги изпълнят, са с различна компетентност е неправилен .

Видно от приетото по делото заключение на вещото лице по съдебно техническата експертиза в т.3 от същата, всички елементи в двата вида мобилни комуникационни технически системи / базов автомобил и комуникационна техника/,включени в техническата спецификация са систематично взаимосвързани. Това се основава на задължителното свързване на свързочните системи с ел.инсталацията на автомобила и монтажа на антените им,за което носи отговорност производителя на съотв.автомобил. При потенциално допускане на допълнително разделяне на предмета на поръчката , а именно на базов автомобил и комуникационна техника ,съществува риск изпълнението на поръчката да се затрудни технически и/или да се оскъпи, както и ще доведе до необходимостта от координиране на различни изпълнители за обособени позиции,което ще застраши правилното изпълнение на поръчката.Следователно законосъобразно и целесъобразно е извършено разделянето на предмета на поръчката с уникален номер 02443-2020-0007 в обособени позиции ,съобразно утвърдените технически спецификации за мобилни комуникационни технически системи , включващи в себе си базов автомобил и комуникационна техника.

Според чл.49 ал.1 от ЗОП Техническите спецификации трябва да осигуряват равен достъп на кандидатите или участниците до процедурата за възлагане на обществената поръчка и да не създават необосновани пречки пред възлагането на обществената поръчка в условията на конкуренция,която именно разпоредба съдът намира за нарушена в конкретния случай , а не чл.46 ал.1 от ЗОП.

Разпоредбата на чл. 46, ал. 1 ЗОП предвижда при подготовката за възлагане на обществена поръчка възложителят да прецени възможността за разделянето ѝ на обособени позиции, като законът го задължава при извод за нецелесъобразност на подобно решение да посочи своите съображения. Предоставената с цитираното правило оперативна самостоятелност обаче има своите граници и това са изискванията на чл. 2, ал. 2 ЗОП, които установяват недопустимост на ограничаването на конкуренцията чрез включване на условия или изисквания, които дават необосновано предимство или необосновано ограничават участието на стопански субекти в обществените поръчки и които не са съобразени с предмета, стойността, сложността, количеството или обема на обществената поръчка.

В случая възложителят е посочил причини, които според него обуславят целесъобразността на решението за неразделяне на обществената поръчка на обособени позиции в доклад на председателя на работна група ,назначена със заповед № 19833-656/15.11.2019г – гл.инспектор В. Г. / стр.259-260 от делото/ .

Същността на правилото, заложено в чл. 46 и в Директива 2004/18/ЕО (Директива 2014/24/ЕС/Директивата) е , че възлагащите органи могат да решат да възложат поръчка под формата на отделни обособени позиции и могат да определят размера и предмета на тези обособени позиции, като следва да посочат основните причини за решението да не разделят поръчката на обособени позиции. Тази разпоредба е приета в изпълнение на предвидената в съображение 78 от Директивата цел възлагането на обществени поръчки да е адаптирано към нуждите на малките и средни предприятия (М.). В цитираното съображение изрично е посочено, че възлагащите органи следва да бъдат насърчавани да използват кодекса за най-добри практики, съдържащ се в работния документ на Комисията от 25 юни 2008 г. "Европейски кодекс за най-добри практики, улесняващи достъпа на М. до договори за възлагане на обществени поръчки", който дава насоки как да прилагат рамката относно обществените поръчки по начин, улесняващ участието на М.. За тази цел и за засилването на конкуренцията възлагащите органи следва по-специално да се насърчават да разделят големите поръчки на обособени позиции. Подобно разделение според правилата на Директивата би могло да се направи въз основа на количествени параметри, като размерът на отделните поръчки се приведе в по-голямо съответствие с капацитета на М., или въз основа на качествени параметри — съобразно съответния сектор и област на специализация, като съдържанието на отделните поръчки се обвърже по-тясно със специализираните сектори на дейност на М. или с различните последващи етапи на проекта.

Видно е, че европейският законодател възприема като изключение обединяването на определена съвкупност от дейности, чиято поделяемост на количествен или качествен признак е възможна, като при проявлението му е необходимо излагането на мотиви за това. Очевидно е голямото значение, което институциите на ЕС придават на участието на малките и средните предприятия в обществените поръчки, и създадените гаранции за тяхното реализиране на пазара, една от които е именно вмененото задължение на възложителя за надлежна обосновка на неразделянето на обществената поръчка на обособени позиции. Неточното изпълнение на така предвидения императив резултира в затрудняване на малките и средните предприятия при тяхното участие в процедурата, респ. евентуалната възможност за изпълнение на договора в хипотеза на спечелена поръчка. А доколкото подобно ограничаване е императивно забранено и с текста на националната разпоредба на чл. 2, ал. 2 ЗОП, то преценката за спазване на чл. 46, ал. 1 с. з. е пряко свързана с тази за правилното приложение на принципите, заложиени в цитираното правило.

В конкретния случай и при така изяснената същност на правилата относно разделянето на обществените поръчки на обособени позиции и допустимите граници на тяхното законосъобразно упражняване,съдът намира ,че не се касае за нарушение на чл.46 от ЗОП , доколкото е осъществено разделяне на поръчката на обособени позиции т.е възложителя не дължи мотивиране на конкретното решение , свързано с разделяне на поръчката в обособени позиции в хипотезата на чл.46 ал.1 изр.второ от ЗОП.

Неясно и необосновано ,Р. приема че е налице „формално“ разделяне на поръчката в

обособени позиции и на практика прави извод ,че такова не е извършено ,тъй като по същество дейностите, които иска да бъдат изпълнени са по доставка на два вида стоки, които са коренно различни, без да съобразява утвърдените технически спецификации за доставката на високопроходими леки автомобили + включено комуникационно оборудване /обособена позиция №1/ и високопроходими автомобили тип „пикап“ + включено комуникационно оборудване /обособена позиция №2 / за конкретната поръчка.

Разделянето на една поръчка на отделни обособени позиции е обвързано с характеристиките на съответния пазар и от същността на самата възлагана дейност,определни в техническото задание на поръчката. Относими характеристики на пазара, които предполагат общо възлагане на еднородни дейности, са например броят и видът на икономическите оператори на този пазар, рискът от зависимост от един-единствен доставчик и др. Конкретни параметри на предмета на поръчката, годни да повлияят на решението по чл. 46, ал. 1 ЗОП, биха могли да бъдат евентуални специфики на дейностите, в т. ч. по отношение на потребностите, които задоволяват, приложението и изпълнението им и др.

Предметът на процесната обществена поръчка, видно от техническото задание, приложено по делото и съставляващо част от утвърдената документация, касае избор на изпълнител за доставка на двата вида мобилни комуникационни технически системи / базов автомобил и комуникационна техника/,на които всички елементи в включени в техническата спецификация са систематично взаимосвързани,поради което съдът намира ,че в случая Техническите спецификации не осигуряват равен достъп на кандидатите или участниците до процедурата за възлагане на обществената поръчка и създават необосновани пречки пред възлагането на обществената поръчка в условията на конкуренция, което е в нарушение на чл.49 от ЗОП.

В действителност изложените в оспорения административен акт факти индикират нарушение на чл.49 ал.1 от ЗОП, а ответника е дал неправилна правна квалификация на същите ,вменявайки на жалбоподателя нарушение на чл.46 ал.1 от ЗОП.

Изискването в закона за мотивиране е императивно, като следва да се посочат причини, които да са адекватни на предмета на поръчката, при съобразяване на конкретния ѝ предмет и обем. Съдът обаче няма правомощие да преквалифицира извършеното нарушение на материалния закон. В заключение, съдът прави извода, че не е допуснато нарушение на чл.46 ал.1 по ЗОП от жалбоподателя, поради което така оспореният акт противоречи на материалния закон.

При така изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение на Ръководителя на УО на ОПОС за налагане на финансова корекция на ГД“ Пожарна безопасност и защита на населението“ –МВР е издадено в нарушение на материалния закон и на неговата цел и като такова следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора заявеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на разноски се явява основателно, като своевременно направено, поради което същото следва да бъде уважено на основание чл.143 ал.1 от АПК, съдът следва да осъди Министерство на околната среда и водите – юридическото лице, в чиято структура се намира органа –ответник, да заплати на ГД“ Пожарна безопасност и защита на населението“ –МВР разноски за юрисконсултско възнаграждение на юриск. В. и юриск. С. в размер на общо 200 / двеста/ лева , определено на основание чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във

връзка с чл. 77, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, както и 1047 лв – държавна такса и 500 лв – възнаграждение на вещото лице.

Вещото лице е претендираło възнаграждение в размер на 1287 лв , съгласно Справка-декларация по чл.23 ал.2 и чл.24 ал.2 от Наредба № 2 /2015г за вписването , квалификацията и възнагражденията на вещите лица, която претенция съдът намира за неоснователна . Не се доказва реалното извършване на разходи над определените от съда. Вещото лице е следвало да отговори на три въпроса , като по първи и втори въпрос не е дало отговор, а отговора на трети въпрос изцяло преповтаря , изложеното в доклада на председателя на работна група , назначена със заповед № 19833-656/15.11.2019г – гл.инспектор В. Г. / стр.259-260 от делото/, поради което не следва да се присъжда исканото от последния възнаграждение .

Така мотивиран, Административен съд София - град, III-то отделение, втори състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 26.11.2020г. на Ръководителя на УО на Оперативна програма „Околна среда 2014-2020“ /ОПОС/, с което по отношение на ГД“ Пожарна безопасност и защита на населението“ –МВР, ,представявана от гл.комисар Н. Н. , на основание чл. 70, ал. 1, т. 9 от ЗУСЕСИФ и на основание т. 3 от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата за посочване на нередности, приета с ПМС № 57/2017 г., за допуснато нарушение по чл. 46, ал. 1 във връзка с чл. 2, ал. 1 от ЗОП се определя обща финансова корекция в размер на 5 % от стойността на засегнатите от нарушението и признати от УО на ОПОС за допустими за финансиране по ОПОС 2014 - 2020 разходи по сключен договор по ОП № 1 №. 1983опд-46/ 25.09.2020 г. с изпълнител [фирма], на стойност 2 617 694 лв. без ДДС.

ОСЪЖДА Министерство на околната среда и водите да заплати на ГД“ Пожарна безопасност и защита на населението“ –МВР, ,представявана от гл.комисар Н. Н. сумата от общо 1747лв - разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: